

Απογοήτευσε η παρουσίαση των επιδείξεων του ωδείου Καλαμπάκας. Μια ομάδα παιδιών του ωδείου (δεν γιόρτασαν όλα μαζί την ημέρα ΜΟΥΣΙΚΗΣ) παρουσίασαν την δουλειά τους μέσα σε ένα κλίμα υποτονικό και πρόχειρο.

Η αίθουσα γεμάτη από γονείς , παππούδες, συγγενείς και φίλους των παιδιών, που σε λίγο θα εμφανιζόταν στην σκηνή.

Κατανοώ ότι λόγω της οικονομικής κρίσης δεν μπόρεσαν να μας δώσουν, όπως άλλοτε τα προγράμματα –έντυπα, με τα μουσικά κομμάτια των παιδιών, τα ονόματά τους και τα ονόματα των δασκάλων. Αλλά ότι η οικονομική κρίση θα σφάλιζε τα στόματα των δασκάλων, να παρουσιάσουν τα μουσικά κομμάτια του κάθε παιδιού, τα ονόματα των παιδιών, που με τόσο κόπο όλο τον χρόνο δούλεψαν, με άφησε ως γονέα προβληματισμένη.

Που είναι εκείνη , (όπως άλλοτε) ευφράδεια λόγου και ύμνων, προς την μουσική, (και μάλιστα ημέρα που γιόρταζε η μουσική) της κυρίας διευθύντριας, που είναι οι δάσκαλοι, να δώσουν το αυτονόητο, που πηγάζει μέσα από την μουσική, την ζωντάνια , την δύναμη της ψυχής, την έκφραση;

Μας δώσατε μία νότα ' ' κατοχική ' '. Σαν γονέας δεν την δέχομαι και δεν μπορώ να σας

ευχαριστήσω για αυτήν την νοχελικότητα της παρουσίασης. Αν το "φύσημα του ανέμου" δούλεψε αποτρεπτικά για την παρουσίαση της επίδειξης, τι θα γίνει όταν έρθει ο "βοριάς;"

Αυτός ο τόπος, μπορεί να είναι μικρός, αλλά έχει μεγάλες προσδοκίες. Μη μας απογοητεύετε.

Η μητέρα

Ολγα Ζυγολάνη

Υ.Γ. Την 21η Ιουνίου 2012 στην επίδειξη έλαβε μέρος ένα από τα τρία παιδιά μου. Τα άλλα δυο επρόκειτο να λάβουν μέρος στις 22 Ιουνίου. Εμείς όμως σαν Έλληνες τις γιορτές μας τις γιορτάζουμε οικογενειακά, δεν επιτρέπεται να μας χωρίσετε στα δύο.